

ת"פ 39372/12/15 - מדינת ישראל נגד ג ח

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 39372-12-15 מדינת ישראל נ' ח(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ג ח ע"י עו"ד מוסטפא יחיא

הנאשמים

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בארבעה אישומים של עבירות אלימות כלפי משפחתו: אשתו (להלן: **המתלוננת**), בנו הקטין בן ה-14, מ.ח (להלן: **מ.ח.**), וכן כלפי בנו הנוסף, קטין כבן 12, י.ח (להלן: **י.ח.**). כמו כן הורשע הנאשם בארבע עבירות של שהייה בלתי חוקית בישראל.

ואלו האישומים בהם הורשע הנאשם:

אישום ראשון

ביום 20.08.15 תקף הנאשם את המתלוננת: הנאשם תפס בשערותיה של המתלוננת, דחף אותה, אחז בה בחוזקה והכה אותה באגרופים לרגליה ובסטירות לפניה. בשל מעשיו אלה הורשע הנאשם בתקיפת בת זוג.

אישום שלישי

ביום 18.08.11 תקף הנאשם את המתלוננת: הנאשם הכה את המתלוננת בסטירות, אגרופים ובעיטות וכתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת שטפי דם בידה וברגלה, היא חשה מכאובים בכל גופה ונדרשה למעקב רפואי. בשל מעשיו אלה הורשע הנאשם בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש.

אישום חמישי

בתחילת חודש אוגוסט 2015 הכה הנאשם באגרופו באפו של בנו הקטין מ.ח, וכתוצאה מכך דימם הקטין מאפו ונזקק לטיפול רפואי. בשל כך הורשע הנאשם בתקיפת קטין ע"י הורה.

אישום שישי

בשלהי חג הרמדאן בשנת 2015 הכה הנאשם באגרופיו בבנו הקטין, י.ח. וסטר לגופו ולפניו של י.ח. בשל כך הורשע הנאשם בתקיפה בנסיבות מחמירות.

שהיה בישראל שלא כדין

במועדים בהם הורשע הנאשם בעבירות האלימות בבית המשפחה באבו טור, היה הנאשם תושב שטחי הרשות הפלשתינאית, ולא החזיק בידו אישור שהייה או תעסוקה בישראל. בשל כך, הורשע הנאשם בארבע עבירות של שהייה בישראל שלא כדין.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה שם דגש על חומרת העבירות, משך הזמן בו ביצע הנאשם את עבירות האלימות בתוך המשפחה וכן לעובדה כי אין זו הסתבכותו הראשונה של הנאשם עם החוק. לאור אלה ביקשה המאשימה להשית על הנאשם עונש ברף העליון של מתחמי הענישה בעבירות שיוחסו לו, קרי עונשי מאסר בפועל לתקופה ארוכה בגין כל אחד מהמעשים. עוד ביקשה ב"כ המאשימה להפעיל עונש מאסר מותנה שלחובת הנאשם, במצטבר לכל

ב"כ הנאשם ביקש להקל עם הנאשם ולהתחשב במצבו. לדבריו, אין מדובר באדם בעל אופי רע או באדם אשר ביקש להתאכזר למשפחתו והפנה לכך שמשפחתו של הנאשם לא בקשה להחמיר עימו.

עוד טען ב"כ הנאשם, כי לנאשם ילדה בת שבע אשר למרבה הצער חלתה בסרטן - אך לא הציג לכך כל ראיה (והענין אף לא עלה במהלך שמיעת העדויות, למרות שהעידו מספר בני משפחה של הנאשם).

מתחם העונש ההולם

חומרת מעשיו של הנאשם ברורה ורבה. הנאשם תקף באלימות את אשתו ושניים מילדיו. מדובר במקרים שונים ומובחנים זה מזה, אשר בוצעו לאורך זמן, במסגרת התא המשפחתי, והופנו כלפי בני משפחה שונים. לפיכך יש לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אחת מהעבירות אותן ביצע הנאשם.

לא ניתן להשלים עם מעשיו של הנאשם. אין כל ערך ברטוריקה היוצאת כנגד האלימות בתא המשפחתי אם אין מתלווה לה עונש מוחשי, המעביר את המסר בדרך שאינה משתמעת לשתי פנים.

בתי המשפט עמדו על החומרה שבעבירות אלימות דומות ובפגיעתן בשלמות הגוף, הכבוד ותחושת הביטחון של בני התא המשפחתי. פעמים רבות נקבע, כי מדיניות ענישה ראויה מחייבת השתת עונשים חמורים, אשר יבטאו את שאט הנפש שמעוררים המעשים וירתיעו מביצועם. ונפסק ביחס לעבירות אלימות בין בני זוג (ע"פ 669/12 - י.ע. נ' מדינת ישראל):

"קשה להלום כי בישראל של המאה העשרים ואחת, עדיין רווחת התופעה של אלימות במשפחה, ובמיוחד אלימות נגד בת זוג, משל הייתה רכוש וקניינו של הבעל. כל זאת, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים, לעתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בת הזוג, ותוך ניצול העובדה שהדברים מתרחשים בין כתלי הבית כשהם סמויים מן העין. התופעה מעוררת שאט נפש וסלידה, והענישה בעבירות אלה צריכה לשקף את המימד המחמיר של עבירות אלימות במשפחה, תוך הכרה בעוול ובנזק הנפשי או הפיזי שנגרם לבת הזוג ובפגיעה בכבודה" (ע"פ 4875/11 מדינת ישראל נ' פלוני בפסקה 12 (לא פורסם, 26.1.2012); ע"פ 322/12 מדינת ישראל נ' פלוני (לא פורסם, 18.4.2012)).

ר' גם ע"פ 6724-01-14, סעיד נ' מדינת ישראל וע"פ 41333-08-14, חג'אזי נ' מדינת ישראל (שניהם של הרכב כב' הנשיא ד. חשין, ס. הנשיא מ. דרורי והש' א. דראל בבית המשפט המחוזי בירושלים).

ביחס לעבירות אלימות שמבצע הורה כלפי ילדיו נפסק (ע"פ 30/04 פלוני נ' מדינת ישראל):

".... כאשר הפוגע האלים איננו אלא אביו של הנער הנפגע, המופקד מכח הטבע ומכח המשפט על הגנתו, ועל שלומו, טובתו, ורווחתו. הצורך להגן על קטינים חסרי ישע מפני מבוגרים הפוגעים בהם פגיעות אלימות מחייב מסר עונשי חד משמעי. על אחת כמה וכמה כך הוא כאשר הפוגע הינו בן משפחה של קרבן האלימות, כאשר הניגוד העמוק בין חובתו הטבעית והמשפחתית לבין מעשיו בולט במיוחד וראוי להוקעה עונשית מיוחדת"

מתחם העונש ההולם- האישום הראשון:

באישום הראשון הורשע הנאשם בתקיפת בת זוג. הנאשם תפס את המתלוננת בשערותיה, הכה אותה באגרופים וסטר לה. מתחם העונש ההולם את המעשים נע בין מאסר קצר ועד שנה מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם- האישום השלישי:

באישום השלישי הורשע הנאשם בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש. הנאשם היכה את המתלוננת באגרופים, סטירות ובעיטות וגרם לה לשטפי דם. מתחם העונש ההולם את המעשים נע בין מאסר קצר בפועל, לריצוי ממש, ועד שנה וחצי מאסר.

מתחם העונש ההולם- האישום החמישי:

באישום החמישי הורשע הנאשם בתקיפת קטין ע"י הורה. הנאשם היכה את בנו הקטין באגרופו וגרם לדימום באפו. מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר, לריצוי ממש, ועד שנה חצי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם- האישום השישי:

באישום השישי הורשע הנאשם בתקיפה בנסיבות מחמירות. הנאשם חבט באגרופיו וסטר לגופו ולפניו של בנו הקטין. מתחם העונש ההולם את המעשה נע בין מאסר קצר שנה מאסר בפועל.

אישומי השהיה הבלתי חוקית:

הנאשם הורשע בארבע עבירות של שהייה בישראל שלא כדין. מדובר בעבירה אשר פוגעת בריבונותה של המדינה וזכותה לקבוע מי יבוא בשעריה, ואשר אף יש בה פוטנציאל לסיכון בטחוני. ברע"פ 3677/13, אלהרוש נ' מדינת ישראל נקבע, כי מתחם העונש ההולם את העבירה הוא בין מאסר על תנאי ועד חמישה חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

הנאשם יליד 1973. נשוי ואב לחמישה ילדים.

לחובת הנאשם שלוש הרשעות קודמות: הרשעה משנת 1997 בגין הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בגינה נדון למאסר עמוד 3

מותנה. הרשעה משנת 2012 בגין כניסה לישראל שלא כחוק, שימוש ברכב ללא רשות, נהיגה פוחזת ברכב וכן נהיגה ללא רישיון, בגין נדון למאסר בפועל לתקופה של עשרה חודשים, למאסר מותנה ולפסילה. כמו כן לחובת הנאשם הרשעה נוספת משנת 2014 בגין כניסה לישראל שלא כחוק והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בגין נדון לשלושה חודשי מאסר בפועל ולשלושה חודשי מאסר מותנה לתקופה של שלוש שנים.

מעדותו של הנאשם לפני עלה באופן ברור, כי אינו מקבל אחריות למעשיו. גם מדבריו לפני, שנשמעו לאחר טיעוני הצדדים לעונש ניכר, כי הנאשם אינו מקבל אחריות למעשיו, אלא רואה את עצמו קרבן לאירועים שאינם בשליטתו, ועודו בא בטענות ביחס לאופן התנהלות החקירה.

דין והכרעה

יש לזקוף לחובת הנאשם את עברו הפלילי. אמנם עבירות הרכוש בהן הורשע הנאשם אינן נוגעות לעבירות האלימות, אך יש בהן ללמד כי פגיעה באחרים אינה זרה לנאשם. אוסיף, כי לא מכבר הורשע הנאשם בכניסה לישראל שלא כחוק, ובעת ביצוע העבירות היה תלוי מעל ראשו מאסר מותנה של שלושה חודשים. כן הבאתי בחשבון, כי בעבר הופעל מאסר מותנה שהיה לחובת הנאשם, ענין המלמד על כשלון ההרתעה בעניינו.

עוד יש להביא בחשבון כי הנאשם לא קיבל אחריות למעשיו. אדגיש, כי לא אזקוף לחובת הנאשם את העובדה כי ניהל הוכחות, שהרי מדובר בזכותו של כל נאשם. עם זאת, בכל תיק יש משקל רב לזכותו של נאשם המקבל אחריות למעשיו וחוסך זמן שיפוטי. בתיקי אלימות במשפחה יש משקל רב לזכותו של נאשם אשר חוסך מבני משפחתו את הקושי הניכר הכרוך במתן עדות נגדו ולזכותו של מי שמפנים את הפסול שבמעשים ומוכן להשתתף בהליך טיפולי למניעת הישנות המעשים - ונתונים אלו אינם מתקיימים במקרה שלפני.

לזכותו של הנאשם אציין, כי עברו הפלילי אינו כולל הרשעות בעבירות אלימות. עוד הבאתי בחשבון את גישתה של המתלוננת, אשר בקשה שלא להחמיר עם הנאשם.

בסופו של יום, לאור מכלול הנסיבות, ראיתי להשית על הנאשם עונש כולל אחד בגין מכלול העבירות בהן הורשע, אשר יבטא השתת עונשים הנמצאים בצדו הבינוני של מתחם העונש בגין כל אחד מן האישומים, תוך צבירה חלקית של העונשים זה לזה. כמו כן, מאסר מותנה שלחובת הנאשם יופעל במצטבר לעונש אשר יגזר עליו.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חמשה עשר חודשי מאסר בפועל. המאסר ימנה מיום מעצרו של הנאשם, 10.12.15.
- ב. מפעיל מאסר מותנה של שלושה חודשים אשר הושת על הנאשם בת"פ 56548-07-14 ביום 15.9.14. עונש זה יופעל כולו במצטבר לעונש המאסר שבסעיף א', כך שסך הכל ירצה הנאשם שמונה עשר חודשי מאסר בפועל.
- ג. ארבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור אחת מן העבירות בהן הורשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"א אייר תשע"ו, 29 מאי 2016, במעמד הצדדים.